

Τὸ κοριτσάκι ρίχνει μιὰ τελευταία, ἱκετευτικὴ ματιά στὴ μάννα του. Κεῖνη ἀποφεύγει τὴ ματιά του, τὸ σπρώχνει μέσα στὴν κάμαρα καὶ κλείνει τὴν πόρτα σιγαλὰ πίσω της. . . . Ἀκούγεται ἡ βαρεὴ ἀνάσση τοῦ κύριου Θρασύβουλου...

Ἡ πόρτα ἀνοίγει μὲ ὄρμη. Ὁ κύριος Θρασύβουλος ἀναμμένος, ἰδρωμένος κατεβαίνει τὴ σκάλα βιαστικῶς. Μὲ τὶς χροσὲς πλεξοῦδες της ξέπλεχες, μὲ μύγουλα πυρωμένα, ἡ Πίτσα τρέχει νὰ ριχτῆ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάννας της. Τὴν ἀγκαλιάζει καὶ κάτω τῆς ψιθυρίζει στὸ ἄφτι. Κεῖνη γουρλώνει τὰ μάτια της σὰ νὰ μὴν τὸ πιστεῦθῃ.

— Ἀλήθεια; ρωτᾷ.

— Ἀλήθεια μωμάκι μου, δεβιώνει ἡ Πίτσα.

Ἡ κυρὰ Ἐλέγκω μπαίνει στὴν κάμαρα, στέκεται κάτω ἀπὸ τὸ εἰκονοστάσι μὲ τὶς πολλὰς εἰκόνες καὶ τὸ ἀσημένιο κρεμιστὸ καντήλι: κι ἀρχίζει νὰ σταυροκοπιέται ἀπάνωτὰ τσακίζοντας τὸ χοντρὸ κορμί της, ἐνῶ τὰ χεῖλια της ψιθυρίζουν κάποια προσευχή.

— Ἐίτανε ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ γλυτώσω, ψιθυρίζει, σταυρώνοντας τὰ χέρια της.

Μπαίνει στὴν κάμαρα ποὺ καρτεροῦτε ὁ Αἴντας. Κάτω τοῦ ψιθυρίζει. Κεῖνος χαμογελάει.

— Ἄμ, γεροπακαλυμένος, τί περιμένεις σὲ αὐτὴ τὴν ἡλικία; λέει.

— Ὁ ἔτσι μᾶς μένουνε διάφορο οἱ δυὸ χιλιάδουλες του, λέει ἡ κυρὰ Ἐλέγκω...

Ἡ Κ Αἴντας κατεβαίνει τὴ σκάλα σφίγγοντας τὸ συνάλλαγμα τῶ δυὸ χιλιάδων στὴν τσέπη του. Στέκεται στὸ πεζοδρόμιο.

— Στὸ καλὸ πουλάκι μου, ἀκούγεται μιὰ φωνὴ ἀπὸ ἀψηλά.

Ἀναγνωρίζει τὴ φωνὴ τῆς κυρὰ Ἐλέγκως ποὺ στέκεται πίσω ἀπὸ τὸ μισανοιγμένο παράθυρο.

Κοιτάζει γύρω του. Ψυχὴ. Σηκώνει τὸ κεφάλι του, φέρνει τὸ χέρι στὰ χεῖλια του καὶ στέλνει ἕνα πεταχτὸ φίλι στὸ παράθυρο.

5.

Οἱ ἄλλοι κοιμούνται ἀκουμπώντας τὰ κεφάλια τους στὰ ξύλινα τραπεζάκια. Ἐνας ρουχαλιέζει, ἄλλος ρουθουνίζει βαρεὶά, μονότονα. Νύχτα. Ἡ λάμπρα κατεδαμμένη θαμποφέγγει.

Ὁ Ἀλέξης ξαναδιαβάζει τὸ γράμμα, νωπὸ ἀκόμα, μὲ τὴν πέννα στὸ χέρι.

— Ὅχι. Δὲν πρέπει νὰ τὸ μάθῃ. Ἡ ἀλήθεια θὰ τὴν ἐσκοτώσῃ. Καλῆτερα νὰ βρισκεται στὴν πλάνη. Ἡ πλάνη εἶναι γλυκειά, ψιθυρίζει ἀλλάζοντας γνώμη.

Συλλογιέται.

— Νὰ πουλήσῃ τὸ σπίτι της! Νὰ μάθῃ σὲ τί κατάσταξη βρίσκουμαι! Ὅχι. Εἶναι τρομερό! Ἀλλοιῶτα πρέπει νὰ τῆς τὸ γράψω. Νὰ τῆς τὸ φέρω μὲ τρόπο...

Σκίζει τὴ γραμμένη κόλλα, παίρνει μιὰν ἄλλη κόλλα κι ἀρχίζει νὰ συλλογιέται. . . .

Χτυπᾶνε δυνατὰ τὴν πόρτα, κλωτσᾶνε, σπρώχνουνε, θὰ τὴν ρίξουνε.

— Ἀνοίχτε, ἀνοίχτε, κακοῦργοι, ἀκούγεται μιὰ φωνή.

Ἐμπᾶνε ἔτσι, ὁ καφετζῆς μὲ τὶς ποδιὰς του γυμνές, ἀπλутες τρέχει νὰνοίξῃ τὴν πόρτα ἐνῶ τὰ κορδόνια τοῦ σῶδρακου του σοῦρονται πάνω στὸ λιγδιασμένο πάτωμα.

— Ἀνοίχτε μου.

Ἀνοίγει. Μιὰ γυναίκα στέκεται μπροστὰ του, μιὰ μεσόκοπ, ξεπεσμένη, καθὼς μπορεῖ κανεὶς νὰ συμπεράνῃ ἀπὸ τὴν τριμμένη φορεσιὰ της, ἀπὸ τὸ λαπιωμένο ποδόγυρὸ της. Στεγνὸ, κοκκαλιάρικο τὸ πρόσωπὸ της, μὲ μύγουλα βαθουλωμένα, μὲ μάτια ἀνήσυχτα.

(Ἀκούσθει)

Ο ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Βγήκανε καὶ τὰ «Ἑλληνικὰ χρονικά» τοῦ φίλου Ἀριττου Καμπάνη μὲ ὀρθόνια ἀκροντοπωμένες σελίδες, γυμμάτες βλῆ διαλεκτῆ (κοιλιτικῆ, κοινοτικῆ, φιλολογικῆ κτλ. Ἀποροῦμε μόνο πῶς ὁ φίλος Καμπάνης ἄφισε ἕναν κάπιο Μ. Σκαϊόλα νὰ γράφει τόσο ἀνόητα καὶ ἀτρεπὰ γὰ τοὺς «Βωρεῖς» τοῦ Παλαμά. Ἐπιζῶμε τέτια χοντρά λάθη καὶ μὴ ξαναφανοῦνε στὰ «Ἑλληνικὰ χρονικά» καὶ μόνο μ'αὐτὴ τὴν ἐπιφύλαξη τοῦ εὐχόμεστε μακροβιότητα.

— Ὑστερ' ἀπὸ δεκαπέντε μέρες βγαίνει ὁ «Θεατρικὸς κόσμος», ἐφημερίδα θεατρικῆ ποὺ θὰ βγαίνει κάθε Σαβῆνο ἀπὸ τὸ φίλο μας Μιχ. Ροῦῶ. Θὰν τὴ δώσῃ καὶ θὰ σὰς ποῦμε.

— Ὑστερ' ἀπὸ τὶς δυὸ καινούριες μας δηγηματογραφίαι, τὴν κ. Ἰουλία Πετρούκη μὲ τὸ δικατὸ καὶ πρωτότυπο τάλεντο της, καὶ τὴν δα Μή σα Πετροῦτῃ μὲ τὴ χαριτωμένη της ἀφήγησι, νά, καὶ τρίτη σήμερα, ἡ δα Σέλιη Παπασιουρίδη, μὲ τὸ δῆγημά της «Στὸ Σανατόριο». Ἐρχεται ἄξια νὰ μπεῖ πλάι σ' αὐτές. Ὅσοι παρακολοῦθοῦν ε μὲ ἀγάπη τὰ νεοελληνικὰ γράμματα θὰν τὸ χοροῦνε αὐτὸ τὸ φατόρηνο.

— Στὸ ἐρχόμενο φύλλο θὰ δημοσιέψουμε τὴ «Νανόττα», ἀνέκδοτο δῆγημα τοῦ συ εγγάτη μα, Γρ. Ζενόπουλου.

— Ὁ Κ. Καρθαῖος μᾶς ἔδωσε μιὰ σειρά καινούρια τραγούδια του ποὺ θὰν τὰ δημοσιέψουμε στὸ ἐρχόμενο φύλλο: καὶ γὰ τὸ παραπάνω φύλλο ἔχουμε ἄλλη σειρά καινούρια τραγούδια τοῦ ποιητῆ Λέοντα Κουκούλα.

— Οἱ Ἀρροστολαῖδες τοῦ Πάνου Ταγκάκουλου εἶναι ἀπὸ τὸ βιβλίον, ποὺ μὲ τὸν ἴδιον τίτλον, θὰ ἐδοθεῖ ἔτι τὸ Μῆ, μὲ τέσσερα τυπογραφικὰ φύλλα καὶ μὲ πρόλογο τοῦ Κωστῆ Παλαμά.

Ἡ μουσικὴ ἐπεριδα, ποὺ δώσανε οἱ Ἕλληνες μουσουργοὶ στὸ Δημοτικὸ θέατρο τὴν περασμένη βδομάδα, ἔγινε μόνο καὶ μόνο γὰ νὰ δοξαστεῖ καὶ πάλι ὁ Καλεμοῖρης μὲ τὸ «Μαρμαρωμένο Βασιλιά» του, τὸ ἐπιτάσιο ποὺ σύνθεσε πάνω στοὺς βαρβαρμένους στίχους τῆς δασ Ἑλένης Κ. Νεγγετόντη. Οἱ ἄλλοι μουσουργοὶ ποὺ συνθέσανε ἄλλα

βραβεμένα στρατιωτικά τραγο δια κάμανε δ,τι μπορέσανε. Μά ο Καλομοίρης μας κυριολεκτικά θαματούργησε. Τό θέατρο σείστηκε από τὰ Ζήτω κι από τὰ χερσοκοπήματα κι ο Έλληνοκώτατος δημοιοργός του «Πρωτομάτορα» πρό- στεςε ένα ακόμα δύφνιο κλαδί στο στεφάνι του.

— Ένα κριτικό σημείωμα γιά τή «Σαλώμη» του Ψυ- χάρη μās στάλθηκε άργά κ' έτσι έμεινε γιά τó ερχόμενο φύλλο.

— Με πολλήν επιτυχία παίχτηκε τήν Τρίτη βράδι στο «Θέατρο Κιβέλης» ή «Ανατολή» του κ. Μ. Κουρτζή. Τό δράμα καταχεροκοτήθηκε από τó διαλεχτό κόσμο πουχε γιομίσει τó θέατρο.

— Ο «Νουμάς» σήμερα τυπώνεται οε κατώτερο χαρτί γιατί τó χαρτί που τυπωνότανε ξφτασε μεσοούρανα με τὰ καθημερινά ανεβάσματα τής τιμής, μά και τέλιωσε κιόλας και περιμένουν οι χαρτοπώλες καινούργια παραγγελία. Άναγκαστικά λοιπό δυό τρία φύλλα ακόμα θά τυπωθούνε στο σημερινό χαρτί.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ν. Ν. Στ. Μόνο δυό σειρές άπ' τήν πρώτη χρονιά του Νουμά (1903) έχουμε μά κι' αυτές λειψές. Λείπουν οι αριθμοί 14, 24, 34, 46, 51, 52, 54, 59, 56, 58, 66 και 72. Άν τή θέλεις, γράψε μας νά σου τή στείλουμε. Η κάθε σειρά δρ. 25.—κ. Πρωτέα. Παρακαλούμε νά περάσεις από τó γραφείο. — κ. Κορνήλιος Γράκχο. Κέρκυρα. Καθώς θά είδες στο περασμένο φύλλο, τó διπλωματικό αυτό έπεισόδιο Ποριώτη-Ξενόπουλου έληξε πιά, ω- σε καμιά ανάγκη δέν είναι νά δημοσιευτεί και τó γράμμα σου. — κ. Π. Τρ. Άπό τή σημείωση του «Νουμά» που

μπήκε προχτές κάτω από τήν «Ξενοπολιάδα» τού Ποριώ- τη ένα μόνο βγαίνει: Πώς δ' εκδότης τού «Νουμά» είναι ψυχαριστής είσαμε τó κόκκαλο και γιά νάνα ψυχαριστής σημαίνει πως παραδέχεται πέρα πέρα, άκως τήν παροικιο- τερη επιφύλαξη, τó σύστημα τού Ψυχάρη, κ' έτσι έχει κάθε δικαίωμα νά μη συγκινείται με τόν αντίψυχαρισμό του Ξε- νόπουλου. Σώνει κι αυτό ή πρέπει ή δήλωση νά γίνει προ- στά σέ συβολαιογράφο ; — κ. Ρ. Γρ. Ο ποιητής Όχτάβιος Φιλήντας δέν έχει καμιά σέση με τó γραμματικό Φιλήντα. Άπλή συνωνυμία μονάχα — κ. Ντ. Άπρίλη. Λάγαμε τή συγγραφή. Τά ποιήματα θά δημοσιευτούν. — κ. ΜΜ. Τό βιβλίο τόχουμε. Πέρασε νά τó ζητήσεις από τó βιβλιοπω- λείο ή, ά θέλεις νά σου τó στείλουμε σπίτι, γράψε μας και σου τó στέλνουμε.

ΛΑ-Ι-ΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

Δίνεον 5 1)2 0)0

Τιμή έκδόσεως :

ΡΟΥΒΑΙΑ 95 δι' όνομ. κεφάλ. ΡΟΥΒΑΙΩΝ 100

Έξοφλητέον έντός 10 έτών,

άπηλλαγμένον παντός φόρου.

Σημερινή τιμή Ρουβλίου κάτω των Δρ. 1.70

Τιμή εις όμολας περιστάσεις 2.68

Έγγραφα παρά τή ΛΑ-Ι-ΚΗ ΤΡΑΠΕΖΗ

Έν ΑΘΗΝΑΙΣ και ΠΕΙΡΑΙΕΙ

και παρά τοις Άνταποκριταίς αυτης έν ταις

Έπαρχίαις

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γενικός Διευθυντής ΛΕΩΝΙΔΑΣ Α. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ

ΛΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ—ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Τό μέγα Έλληνικόν ύπερωκεάνειον

“ΙΩΑΝΝΙΝΑ,,

θέλει αναχωρήσει έκ Πειραιώς μέσω Καλαμών-Πατρών κατ' εϋθειαν διά νέαν Ύόρκην τήν 18 Απριλίου

Επίσης τó ταχύπλοον ύπερωκεάνειον

“ΠΑΤΡΙΣ,,

θέλει αναχωρήσει έκ Πειραιώς (μέσω Καλαμών-Πατρών) κατ' εϋθειαν διά Νέαν Ύόρκην τήν 22 Απριλίου.

Δι' επιβάτας, εισιτήρια και περαιτέρω πληροφορίας άπευθυντέον:

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ : Πρακτορείον Έθν. Ατμοπλοίας δόδς Άπελλού 1. Άριθ. τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ : Γενικόν Πρακτορείον Έθν. Ατμοπλοίας τής Ελλάδος, δόδς Φίλωνος αρ. 44 (όπισθεν Άγίς Τριάδας). Άρ. τηλ. 127.

Οι θέλοντες νά άρχίσωσι θέσεις ανάγκη νά δηλώσωσι έγκαιρώς εις τὰ Κεντρικά Πρακτορεία τής Εταιρίας και ει- τους κατά τόπους άνεγνωρισμένους αντιπροσώπους.

Γποστηρίζοντες τὰ Έλληνικά άτμόπλοια, ύποστηρίξτε τήν Σημαίαν σας, μεγαλώνετε τήν Πατρίδα σας.